

NEDERLANDSCHE JAGER

&

NEDERLANDSCHE HONDENSPORT

VERSCHIJNT ELKEN ZATERDAG — UITGAVE VAN Æ. E. KLUWER, DEVENTER

Hoofdredacteur Ned. Jager: L. SMELT WOODLAND, „Moustache,” Bussum.

Alles voor Redactie Ned. Hondensport aan Æ. E. KLUWER Deventer.

INHOUD: Het keuren volgens punten op veldwedstrijden. — „Op het Schenge”. — Nederlandsche Jagersvereniging. — Een bladzijde uit mijn Jachtboek. — Voortjaarsveldwedstrijd. — Correspondentie.

HET KEUREN VOLGENS PUNTEN OP VELDWEDSTRIJDEN.

Op aandrang van enkele leden der *Duitsche Staande Honden Club* werd onlangs het besluit genomen om, bij wijze van proef, den Najaarswedstrijd, in September van dit jaar te houden, volgens het puntensysteem te keuren.

Het Bestuur dezer Club van den gebruikshond, die in Nederland 't meest in zwang is, heeft op een de vorige maand gehouden bijeenkomst de schaal der punten vastgesteld. Aangezien vele liefhebbers van den gebruikshond en zeker de medewerkende leden dezer Club er belang in zullen stellen deze te kennen, volgen hier de kwalificatie en de waardecijfers.

Als kwalificatie zal gelden:

- 0 = onvoldoende,
- 1 = voldoende,
- 2 = goed,
- 3 = zeer goed,
- 4 = uitmuntend,

terwijl de waardecijfers als volgt luiden:

neus: 10, voorstaan: 8, wijze van zoeken: 8, snelheid: 5, appèl: 6, gedrag voor wild: 4, hazenreinheid: 2, rustig op schot: 4, apport haar en veer: 7 en waterarbeid: 6.

Waarbij nog bepaald is, dat een hond niet voor een prijs in aanmerking komt, indien hij in de vakken: neus,

wijze van zoeken en apport niet de kwalificatie *goed* en in de vakken: snelheid, appèl en waterarbeid niet de kwalificatie *voldoende* heeft behaald.

Indien dus een hond puiken neus toont, zoodat hem daarvoor de kwalificatie 4 wordt gegeven, dan zullen voor deze eigenschap $4 \times 10 = 40$ punten worden aange-teekend.

De hond, die het hoogste aantal punten behaalt, wint, tenzij de minimum-kwalificatie in een der bovengenoemde vakken niet mocht zijn bereikt, waardoor het komen in de prijzen onmogelijk is.

Of dit, voor Nederland althans, nieuwe systeem van keuren een juistere plaatsing dan tot nog toe bij het vrije keuren het geval was, zal bewerkstelligen, zal de ervaring moeten leeren.

Zeker is, dat het keuren zelf een groote aantrekkelijkheid er door verliest, de keurmeester gebonden zijnde aan een star systeem, dat ongetwijfeld minder hooge eischen stelt aan zijn kundigheid.

Moest de keurmeester, toen hij in de wijze van keuren werd vrijgelaten, in hooge mate jachtervaring en groote kennis zoowel van jacht als van den gebruikshond bezitten, wilde zijn scherp, geroutineerd jagersoog elke finesse ontdekken, om tot den juisten algemeenen indruk te komen, keurende volgens het puntensysteem zal zijn kundigheid, hoe groot deze ook moge zijn, minder tot haar recht komen, aangezien hij voor de keuze zal worden gesteld een 2 of een 3 te noteren of wel een 3 of een 4. Een andere nuance is er niet en de mogelijkheid zal zich, vrees ik, meer dan eens voordoen, dat twee honden gelijk opgaan, schoon, moest hij voor zich een keuze doen, hij den een veel hooger dan den ander zou aanslaan.

Kunsthandel Frans Buffa & Zonen = Kalverstr. = Amsterdam

Eigenaar: J. SLAGMULDER.

Schilderijen en Aquarellen van eerste klas meesters - Etsen - Gravures, enz.

CATALOGUS DER UITGAVEN OP AANVRAAG TE VERKRIJGEN

deling zal worden genomen, moeten wij als één man voor de belangen der Nederlandsche jagers kunnen opkomen.

Het is al genoeg te betreuren, dat een drietal provinciën geheel ontbreken, terwijl in de bestaande afdeelingen nog zoo vele actehouders verzuimden zich aan te sluiten.

De Secretaris,

E. L. L. VAN TUYLL VAN SEROOSKERKEN.

De voorzitter brengt dank aan de heeren C. Beekhuis, Mr. Salomonson en L. Smelt-Woodland, die het voorstel Wildbelasting-Koster onderzochten en daarover een uitvoerig rapport uitbrachten. Een afschrift van dit rapport zal aan de Afdeelingen worden gezonden, en de voorzitter stelt zich voor om gebruik te maken van de conclusie der Commissie, zoodra de nieuwe jachtwet in behandeling wordt genomen.

Wederom ontving het bestuur verschillende klachten over de brutale strooperij door militairen. Worden zij betrapt, dan wordt de overtreding niet door den kantonrechter berecht, doch de strooper volgens de militaire wet gestraft en volgens andere regelen. Gewoonlijk worden zij krijgstuuchtelijk afgedaan, wat zeggen wil, dat de korpscommandant zooveel dagen provoost oplegt. Ook is het een grief, dat in beslag genomen jachtgeweren weer worden teruggegeven, waarbij nog komt, dat burgemeesters van deze straffen niet worden in kennis gesteld. Na eenige discussie wordt besloten, dat het Hoofdbestuur een verzoek zal richten tot den opperbevelhebber, om van de straffen kennis te doen geven aan de burgemeesters, opdat deze eventuele aanvragen voor buitengewone machtigingen van deze volgens de militaire wet gestraften behoorlijk zal kunnen beoordeelen. Vervolgens doen de afgevaardigden mededeeling der bedragen door hun afdeeling over 1917 in de kas van het Hoofdbestuur te storten.

Een ingekomen voorstel tot stichting van een Centraal Wildbureau voor aan- en verkoop van levend wild en konijnen, van de Afd. Noord-Holland, door den heer Viruly nader toegelicht, wordt met algemeene stemmen aangenomen.

Het voorstel met toelichting luidt als volgt:

Doordien levend wild en konijnen verhandeld worden door niet-betrouwbare adressen, waardoor jachtheeren, zoowel grondeigenaren als jachtpachters, dupe worden, hield de heer P. L. Lucassen te Amsterdam met ons bestuur een bespreking over de stichting van een Centraal Wildbureau en zou naar hun meening o.a. op de volgende wijze het kwaad bestreden kunnen worden.

De Ned. Jagersvereniging sticht een Centraal Wild-Bureau voor aan- en verkoop van levend wild en konijnen.

Het Wild-Bureau worde geadministreerd door een neutraal persoon, onder contrôle der Ned. Jagersvereniging.

Bij voorbeeld door den heer Æ. E. Kluwer te Deventer, uitgever van de *Ned. Jager*, die zich in principe op ons verzoek daartoe bereid heeft verklaard.

Vanwege het Centraal-Bureau wordt van Jan. tot Sept. in de *Ned. Jager* geadverteerd, waartegenover de heer Kluwer zich zou verbinden, geen annonces voor aan- en verkoop van levend wild en konijnen, met uitzondering van die van goed ter naam en faam bekend staande Fazanterieën in de Ned. Jager op te nemen.

Over tot stand gekomen transacties betaalt de koper een nader vast te stellen commissie, waarvan een deel ten goede komt aan den Administrateur, een ander deel in de kas der Vereeniging vloeit.

Op deze wijze zouden de jagers (zoo pachters als grondeigenaren) gebaat en de handel in gestroopt levend wild zoo goed als onmogelijk zijn.

De heer G. J. van der Vliet zegt, dat enkele leden van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland hem hebben gevraagd, of de jagers in dat gewest gediend zouden zijn met een latere sluiting der jacht op fazantenhanen en dan b.v. de jacht op fazantenhennen een 14 dagen vroeger te sluiten. De heer van der Vliet stelde zich in verbinding met den voorzitter van de Ned. Jagersvereniging en met het bestuur der Afd. Noord-Holland.

Het hoofdbezwaar tegen een verandering in sluiting is, dat de uniformiteit, waarnaar de Ned. Jagersvereniging steeds behoort te streven, er door in het gedrang komt.

Bovendien bleek in de onlangs gehouden Algemeene Vergadering der Afd. Noord-Holland, dat de jagers in dat gewest, niet onverdeeld ingenomen zouden zijn met een dergelijke regeling.

De Afgevaardigden werden in deze aangelegenheid gehoord

en na eenige discussie werd besloten, dat iedere afdeeling op de wijze, die haar goed dunkt door een enquête de jagers zal polsen en van den uitslag kennis geven aan het Hoofdbestuur.

Ook de regeling grofwildjacht werd ter sprake gebracht. Bij de discussie bleek, dat Gelderland met de regeling van verleden jaar tevreden is, en in de andere gewesten een bepaling, waarbij het bersen op den reebok in den zomer mogelijk zou zijn, met vreugde zou worden begroet. Ware dit zoo, dan zouden die speciale vergunningen, door de jagers nu vaak aangevraagd, vervallen. De Heer de Blocq van Scheltinga wees op het funeste dezer aanvragen, die om ze te verkrijgen valsche pretenties uitlokken. De Heeren moesten in het algemeen belang niet om dergelijke ministerieele vergunningen vragen, die, zoodra ze in handen vallen van lieden, die vernietiging van den wildstand beoogen, zeer terecht ergernis verwekken bij de jagers.

Na bespreking van nog enkele punten van huishoudelijken aard werd de vergadering door den Voorzitter onder dankzegging voor de betoonde belangstelling gesloten.

EEN BLADZIJDE UIT MIJN JACHTBOEK.

(Slot.)

Deze uitweiding achtte ik noodzakelijk, om een idee te geven, van het groote gevaar, dat ik liep met een vervolging van mijn aangeschoten rhinoceros, terwijl hier nog in aanmerking moet genomen worden, dat er nog een kalf in 't spel was, welke omstandigheid de moeder nog woester en nog meer op haar „qui vive", deed zijn. Maar het moest toch gebeuren. In de 1e plaats kon ik toch het aangeschoten dier niet aan haar lot overlaten, zonder eenige moeite te doen, om haar uit haar lijden te verlossen. In de 2e plaats wilde ik mij absoluut meester maken van het kalf.

Tot mijn groote vreugde stemden mijn 2 speurders er in toe, mij in het gevaarlijke werk behulpzaam te zijn. Zes oogen zien meer dan twee, dacht ik.

Voet vóór voet en stap vóór stap, volgden wij, zoo stil mogelijk, het breede spoor en er werd ter dege naar alle kanten uitgekeken. Wij waren pas ongeveer 50 meter gevorderd, toen mijn voorman eensklaps bleef staan, en zonder een woord te zeggen, met zijn duim, (als inlanders iets willen aanwijzen, doen zij dat immer met den duim) in een bepaalde richting wees. Al heel spoedig ontdekte ik nu ook, op ongeveer 15 pas afstand, den kop van den rhinoceros. Maar ook alleen de kop was slechts zichtbaar, zoo goed had het beest zich verdekt opgesteld. Ook dezen rhinoceros bracht dus de „truc" in praktijk en een rilling voer mij door al de leden, toen ik daar op kleinen afstand van mij, dien afschuwelijken kop zag, geheel rood van de „kasoemba" en die buitengewoon kwaadaardige uitdrukking in de oogen. De buks, een „heavy rifle" cal. 12 met patronen, geladen met ronden kogel en 7 drams (ruim 11 gram) kruit, had ik al aan den schouder, en in 't volgende oogeblik viel het beest, met een kogel door den kop, dood neer.

Men kan zich zeker wel voorstellen, hoe tevreden ik was en dat ik mij zelf feliciteerde met zoo'n spoedige en goede uitkomst. Weldra kwamen, op het schot, de achtergebleven personen, opdagen en er was groot gejuich, toen zij de doode rhinoceros, voor zich zagen liggen. Onze eerste werk was nu, om het terrein schoon te kappen. Maar hierin werden de menschen nogal eens gestoord door het kalf, dat niets begreep van al dat gedoe en telkens de menschen aanviel. Maar toch, alsof het jonge dier het wist, dat ik de boosdoener was, waren zijn aanvallen tegenover de inlanders lang niet zoo hevig en pertinent als tegenover mij. Met open bek, ging het telkens op mij los, en ik moest dan, telkens met vlugge sprongen en wendingen om den een of anderen vriendelijken boom, trachten, uit den radius te blijven van het booze dier. Gelukkig hielden die vervolgingen op, toen de menschen meer en meer met het kappen, op een tamelijken afstand van de doode rhinoceros gekomen waren. Het kalf ging nu rustig bij zijn doode moeder liggen zuigen. Na al dat gejaag en die strapatzen had het jong dan toch ook wel rust noodig, en... lafenis. Het kalf profiteerde dan ook, oogenschijnlijk met

J. ABBING & ZONEN - ZEIST.

☒ PLANTEN VOOR JACHTTERREINEN ☒
Prijscourant op aanvraag gratis.

genoegen, van de groote melkinrichting van zijn moeder. Maar ik had ook lafenis noodig. De zon was al vrij hoog aan den hemel, het begon al aardig „balsemiek” te worden en al die acrobatische toeren hadden mij net zoo warm, misschien nog warmer gemaakt, dan een broedende kip in de maand Augustus.

Nadat een voldoende groote vlakte was schoongekapt en wij ons déjeuner verorberd hadden, gaf ik order een hoeveelheid bamboe te kappen ter vervaardiging van een hok, groot en sterk genoeg, om onzen kleinen dikkerd, welke ongeveer 60 cm hoog en ongeveer 1 m 25 cm zonder den staart, lang was, te kunnen vervoeren.

Ondertusschen zat ik er maar over te denken, op welke manier wij het jonge beest, dat nog steeds, als een echte melkwellusteling, bij de doode moeder lag te zuigen, in het hok konden krijgen.

Maar ik had opgemerkt, dat iederen keer, als de menschen eens wat luidruchtig waren, het kalf eensklaps ophield met zuigen, en verschrikt naar achteren keek, de richting uit, van waar het lawaai kwam en ik verbeeldde mij, van die omstandigheid te moeten profiteren.

Na een paar uren, vele handen maken het werk licht, was een groot stevig hok in gereedheid gekomen. Van te voren had ik een paar menschen opgedragen, een langen stevigen rottan, ongeveer 40 meter lang uit de bosschen te halen. Aan het eene einde liet ik een niet-doorlopende lus of strik maken, zoodat met het vangen de keel van het kalf niet dichtgetrokken kon worden. Het moest meer als halsband dienen. Dit gedeelte van den rottan bracht ik, op handen en knieën kruipende, en een groote omgaande beweging makende, tot achter de doode rhinoceros. Het andere einde van den rottan, liep door het hok, dat op een zijkant lag, met de opening in de richting van het te vangen dier, en vervolgens door de tralies van den bodem naar de menschen, die het stevig in de handen hielden. Toen alles gereed was, gaf ik, van achter het doode beest uit, een afgesproken sein, waarop de menschen een oorverdoovend gegil lieten hooren en er op rekenende, dat het jong het zuigen weder voor een oogenblik zou nalaten en achterom zou kijken, legde ik, zoo spoedig mogelijk mij over het groote lichaam van de moeder heenbuigende, den strik netjes over de melkinrichting, zonder dat de kleine er iets van merkte. Toen alles weder rustig was en het jong ook weer kalm lag te zuigen, gaf ik het tweede sein, waarop de menschen met een flinken ruk aan den rottan, den strik in een oogwenk over kop en hals van het kalf trokken. Alles slaagde volkomen. Met alle macht en „all hands” werd het krachtige dier, langzaam maar zeker, naar de opening van het hok getrokken en toen het er in was, werd het hok overeind gezet en van boven met het deksel goed afgesloten, waarna de strik van den hals genomen werd.

Tot mijn groote verwondering en genoegen bleef het dier vrij kalm, en na een half uur trok hij zich van de wereldsche zaken niets meer aan.

Bij nadere beschouwing van de doode rhinoceros, zagen wij, dat behalve de twee versche wonden, door mijn twee schoten veroorzaakt, het arme dier nog 5 groote, verouderde en zwerende wonden had, over het geheele lijf verspreid. Die wonden waren zoo groot en zoo diep als een middelmatig theekopje en ik kon ze het best vergelijken, met zooveel theekopjes vol „levende” ravigotte- of mayonnaise saus; levend, omdat al de wonden, vol kriewelende maaien waren. Wat moet dat arme dier enorm geleden hebben.

Later hoorde ik, dat een inlandsch jager opdracht gekregen had van een inlandsch hoofd, om dezen een stuk rhinoceros-huid te bezorgen. De huid wordt gebrand en de asch er van, gemengd met wat olie, gebruiken de inlanders als medicijn tegen huidziekten. Volgens het verhaal had de inl. jager het beest 8 dagen lang vervolgd en het eindelijk opgegeven. Ongeveer drie maanden later schoot ik het dood. Deze rhinoceros, had een schouderhoogte van 5 Rijnl. voeten, ruim 1½ meter en een lengte, zonder den staart, van 11 Rijnl. voeten, bijna 3½ meter.

Ook moest ik nog even mijn nieuwsgierigheid bevredigen,

met een onderzoek van de „melkinrichting”. Zou werkelijk die inrichting nog werken, nadat het dier reeds ruim 3 uur dood was, en tot mijn groote verwondering spoot met het melken een pijpensteel dikke straal melk uit de spenen.

't Was vrij laat in den avond, toen wij weder in ons kamp terugkwamen. Het transport van den jongen rhinoceros, in een groot hok door het bosch, gaf nogal eens oponthoud en ik had 4 menschen noodig om een 'n beetje begaanbaren weg door de ruigte te kappen.

Toen wij in de vlakte kwamen ging het vlugger. Het was mijn gewoonte op mijn expeditie's, een goeden voorraad blikken melk mede te nemen en op een paar blikken na, die ik voor eigen gebruik achterhield, kregen de menschen, die ik den volgenden morgen op weg zond naar huis, den geheelen voorraad mede voor het kalf. Zachtgekookte rijst met melk was een geliefkoosde schotel.

Het toewil wilde, dat ik een paar uur na de aankomst van den jongen rhinoceros, ook te huis kwam en mijn eerste werk was het hok open te breken. Het bleek, dat het jonge beest niet het minst geleden had van het 8-daagsche transport. Ook bemerkte ik tot mijn groot genoegen, dat de dikheid mij in 't geheel niet meer kwaad gezind was. Hij was zoo mak als een schaap en volgde mij als een hond Dagelijks was het erf om mijn huis zwart van de menschen, die van heinde en verre kwamen opdagen en steeds wat lekkers voor het jonge dier meebrachten.

„Poen Badak”, de naam, dien men aan het dier gegeven had, heeft het helaas niet lang gemaakt. Na ongeveer vier maanden vonden wij hem op een morgen dood liggen, terwijl hij den vorigen dag oogenschijnlijk nog frisch en gezond was.

Met jagersheil, L. v. H.

Voorjaars-Veldwedstrijd.

Programma van den Voorjaars-Veldwedstrijd (Derby) voor continentale honden, geboren in 1916, ingeschreven of gerechtigd tot inschrijving in een erkend hondenstamboek, toebehoorende aan leden der club, te houden te Doorn, op jachtterrein daartoe welwillend door den heer W. Jochems afgestaan, op Zaterdag 7 April 1917.

Deze wedstrijd wordt gehouden onder de gewijzigde voorschriften van den Raad van Beheer. Rechters de Heeren Armand Crommelin te Bathmen en L. Smelt Woodland te Bussum. Plaatsvervangend Rechter de Heer D. Wisboom te Arnhem.

1e Prijs: een Kunstvoorwerp, uitgelooft door den Heer Dr. Vrendenberg te Koog a.d. Zaan; 2e prijs: een Kunstvoorwerp, uitgelooft door de Ned. Deutsche St. H. Club; 3e prijs: een Kunstvoorwerp, uitgelooft door de Ned. Deutsche St. H. Club.

De honden zullen gebracht worden voor wild, waarbij de jury hoofdzakelijk zal letten op hunne natuurlijke eigenschappen en aanleg, o.a. op neus en passie. Apporteeren noch hazenreinheid wordt vereischt. De honden mogen niet met collier, dresseerhalsband of lijn worden voorgejaagd. De honden moeten gedurende het loopen van een der mededingers en zoolang de wedstrijd duurt, vastgehouden worden. Inschrijvingsbiljetten zijn op aanvraag bij den Secretaris verkrijgbaar.

Het inschrijfgeld bedraagt f 2.50 per hond en moet dit met het inschrijvingsbiljet behoorlijk ingevuld en geteekend, uiterlijk Zaterdag 24 Maart gezonden worden aan den Secretaris van den wedstrijd, den Heer Kleyn van Willigen, te Maartensdijk, prov. Utrecht. De wedstrijd gaat niet door, wanneer niet minstens zes honden zijn ingeschreven. De loting zal plaats vinden 's morgens ten half tien ure in Hôtel Pabst te Doorn, waarna de wedstrijd onmiddellijk zal beginnen.

De opperste leiding berust bij den Heer Wisboom, wiens aanwijzing de deelnemers, leden en introducés gehouden zijn stipt op te volgen.

Namens het Bestuur:

H. E. KLEYN VAN WILLIGEN, Secretaris.

Correspondentie.

Ook deze week zijn wij tot onze spijt verplicht wegens gebrek aan plaatsruimte vele bijdragen tot later te bewaren.

H. COPIJN & ZOON
GROENEKAN bij Utrecht
Gewassen voor Jachtterreinen
MEN VRAGE NADERE INLICHTINGEN

TOPINAMBOER voor komend seizoen geheel uitverkocht. Voor **HELIANTHUS SALCIFIS** worden nog orders aangenomen. Prijs f 1.75 p. 100.
BREMZAAD, hiervan nog een kleine hoeveelheid af te geven.
Doet nu Uwe bestelling voor gewassen voor Wildakkers.
KWEEKERIJ BOSCHLUST — RHENEN